

Brüsszel, 2017. február 28.
(OR. en)

6703/17

CO EUR-PREP 10
POLGEN 18
ECOFIN 156
UEM 60
SOC 147
EMPL 112
COMPET 149
ENV 193
EDUC 94
RECH 84
ENER 92
JAI 169

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	2017-os európai szemeszter: A Tanács ajánlása az euroövezet gazdaságpolitikájáról – Az ajánlás továbbítása az Európai Tanácsnak

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlás szövegét.

Felkérjük a 2017. március 7-én ülésező Általános Ügyek Tanácsát, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban továbbítsa az ajánlást az Európai Tanácsnak. Az EUMSZ 121. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Tanács a mellékletben foglalt szöveget akkor fogja hivatalosan elfogadni, miután az Európai Tanács kialakította következtetéseit.

Ajánlás

A TANÁCS AJÁNLÁSA

az euroövezet gazdaságpolitikájáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak a 121. cikke (2) bekezdésével együtt értelmezett 136. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

- (1) Az euroövezet gazdasága fellendülőben van, ám ez a folyamat továbbra is sérülékeny. Az elmúlt években jelentős volt a fejlődés: 2015 óta az euroövezeti reál-GDP elérte a válság előtti szintet, a munkanélküliség pedig 2010–2011 óta most a legalacsonyabb. Ugyanakkor az aggregált kereslet visszafogott, az infláció az Európai Központi Bank rendkívül laza monetáris politikája ellenére is jócskán elmarad a célértéktől, és a növekedést visszaveti a válság hagyatéka, többek között a tartós makrogazdasági egyensúlyhiány és a gazdaság valamennyi ágazatában megfigyelhető nagymértékű eladósodottság, ami hitelállomány-leépítést tesz szükségessé és csökkenti a fogyasztásra és beruházásra rendelkezésre álló erőforrásokat. Az euroövezet gazdaságának növekedési potenciálja ráadásul tartósan csökkenést mutat, és a válság tovább erősítette ezt a tendenciát. A javulásra utaló jelek ellenére a tartós beruházási hiányból és a magas munkanélküliségből adódóan fennáll a növekedési kilátások további romlásának kockázata. Az euroövezet gazdasági egyensúlyának helyreállítása változatlanul aszimmetrikus jelleget mutat, mivel az egyensúlyhiány kiigazítása csak a nettó adós országokban figyelhető meg, és ez egyre növekvő folyófizetésimérleg-többlet kialakulásához vezet. A G20-csoporton belül létrejött globális megállapodás keretében az euroövezeti tagállamokkal szemben elvárás, hogy valamennyi – többek között költségvetési és strukturális – szakpolitikai eszköz egyéni és kollektív alkalmazása révén érjenek el erőteljes, fenntartható, kiegyensúlyozott és inkluzív növekedést.

- (2) Ambiciózus strukturális reformokkal kellene elősegíteni a humán erőforrások és a tőkeforrások zökkenőmentes és hatékony újraelosztását, hozzájárulva ezzel a folyamatban lévő technológiai és szerkezeti változásokból fakadó kihívások kezeléséhez. Olyan reformokra van szükség, amelyek kedvező üzleti klímát teremtenek, kiteljesítik az egységes piacot és felszámolják a beruházási akadályokat. Az erre irányuló erőfeszítések elengedhetetlenek a termelékenység és a foglalkoztatás növeléséhez, a konvergencia megerősítéséhez és az euroövezeti gazdaság növekedési potenciáljának, illetve alkalmazkodóképességének fokozásához. A strukturális reformok végrehajtása alkalmazkodó ármechanizmusokat használó, hatékony piacok megteremtése révén elősegítené, hogy a monetáris politika a reálgazdaságban is kifejtse hatását. A beruházási szűk keresztmetszetek megszüntetését és a beruházásélénkítést célzó reformok kettős előnnyel járnának: rövid távon élénkítenék a gazdasági tevékenységet, és egyúttal megteremtenék a hosszú távú, fenntartható és inkluzív növekedés feltételeit. A termelékenységet javító reformok különösen fontosak azon tagállamok számára, amelyekben a magas külső adósságállomány miatt jelentős hitelállomány-leépítésre van szükség, mivel a gyorsabb ütemű növekedés elősegíti a GDP-arányos államadósság mérséklését. Az áralapú és nem áralapú versenyképesség fellendítése ugyancsak ösztönözné ezen országok külső egyensúlyának helyreállítását. A nagy folyófizetésimérleg-többlettel rendelkező tagállamok olyan intézkedések – köztük strukturális reformok – bevezetésével járulhatnak hozzá az euroövezet egyensúlyának helyreállításához, amelyek elősegítik a többletmegtakarítások belső keresletbe történő becsatornázását, mindenekelőtt a beruházások megerősítése révén. A jelenlegi alacsony kamatszint e tekintetben további lehetőségeket is kínál, főleg a jelentős költségvetési mozgástérrel rendelkező országok számára.

- (3) A strukturális reformok – köztük az országspecifikus ajánlásokban előírt, valamint a gazdasági és monetáris unió (GMU) kiteljesítéséhez szükséges intézkedések – koordináltabb végrehajtása nyomán kedvező továbbgyűrűző hatások jelentkezhetnek a tagállamokban, és a reformok rövid távú pozitív hatásai is erősödhetnek. Az eurócsoport tematikus megbeszélései értékes eszköznek bizonyultak az euroövezet reformprioritásaival kapcsolatos közös álláspont kialakítása, a bevált gyakorlatok megosztása, a reformok végrehajtásának előmozdítása és a strukturális konvergencia szempontjából. Az eurócsoportnak folytatnia kell és lehetőség szerint meg kell erősítenie ezeket a megbeszéléseket, többek között az elfogadott közös elvek és az összehasonlító teljesítményértékelés gyakorlati alkalmazásával. A megbeszéléseket az érintett tanácsi formációkban még tartó viták sérelme nélkül kell folytatni, és adott esetben figyelembe kell venni a közös feladatoknak és tapasztalatoknak az egész Uniót érintő jellegét. A 2016. szeptember 20-án elfogadott tanácsi ajánlás¹ értelmében létrehozandó nemzeti versenyképességi testületek szintén hozzájárulhatnak nemzeti szinten a szükséges reformok iránti felelősségvállalásnak és e reformok végrehajtásának az előmozdításához.

¹ HL C 349., 2016.9.24.,1. o.

- (4) A közös szabályokon alapuló nemzeti költségvetési politikák szoros koordinálása a megfelelő aggregált költségvetési irányvonal megvalósulásának és a monetáris unió zökkenőmentes működésének nélkülözhetetlen előfeltétele. A közös költségvetési szabályok nemzeti szinten az államadósság fenntarthatóságát hivatottak biztosítani, miközben gondoskodnak a makrogazdasági stabilizációhoz szükséges mozgástér megőrzéséről. A nemzeti és az aggregált euroövezeti költségvetési irányvonalaknak tehát kiegyensúlyozottan kell érvényesíteniük egyrészt a nemzeti államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának biztosítására, másrészt a nemzeti, illetve euroövezeti szintű rövid távú makrogazdasági stabilitásra vonatkozó célkitűzést. Jelenleg nagy bizonytalanság övezi a gazdasági fellendülés erejét és a gazdasági szabad kapacitások mértékét, a monetáris politika pedig igen laza volt. Ebben a helyzetben arra van szükség, hogy az euroövezeti szintű költségvetési politika kiegészítse a monetáris politikát a kereslet – különösen a beruházások – élénkítése és az alacsony inflációtól való elmozdulás érdekében, figyelembe véve azonban az államadósság fenntarthatóságával kapcsolatosan továbbra is fennálló aggályokat. Az alacsony kamatlábak mind a költségvetési politika hatékonyságát, mind az országok közötti továbbgyűrűző hatásokat fokozzák. A Bizottság szerint a jelenlegi körülmények között 2017-ben a GDP 0,5 %-áig terjedő költségvetési expanzió kívánatos az euroövezet egészében². Az eurócsoport 2016 júliusában a Bizottság elemzése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a 2017. évi, összességében semleges aggregált költségvetési irányvonal megfelelő egyensúlyt teremt. 2016 decemberében az eurócsoport hangsúlyozta, hogy megfelelő egyensúlyba kell hozni egyrészt azt, hogy biztosítani kell a fenntarthatóságot, másrészt azt, hogy a még bizonytalan fellendülés megerősítése céljából támogatni kell a beruházásokat, hozzájárulva ezzel a szakpolitikai intézkedések kiegyensúlyozottabb kombinációjának kialakulásához. Ezzel egyidejűleg számos tagállamban továbbra is magas az államadósság, és középtávon fenntarthatóvá kell tenni az államháztartást. A tagállamok körében ezért biztosítani kell a költségvetési kiigazítások megfelelő differenciálását, figyelembe véve a költségvetési mozgásteret és az euroövezeti országokra gyakorolt továbbgyűrűző hatásokat. A költségvetési céljaikat túlteljesítő tagállamok kedvező költségvetési helyzetüket kihasználva – az adott ország sajátos körülményeitől függően – tovább erősíthetnék belső keresletüket és növekedési potenciáljukat, ezzel egyidejűleg tiszteletben tartva a középtávú célt, a tagállami költségvetési előjogokat és a nemzeti követelményeket.

² Lásd COM(2016) 727 final, 2016.11.16.

Például az Európai Stratégiai Beruházási Alap által nyújtott garanciák révén a költségvetési mozgástérrel rendelkező tagállamok rendkívül hatékonyan képesek maximalizálni intézkedéseiknek az euroövezeti reálgazdaságra és gazdasági fellendülésre gyakorolt hatását. A Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágához tartozó tagállamoknak, amelyekben további költségvetési kiigazításra van szükség, biztosítaniuk kell, hogy eleget tegyenek a paktum jövő évre vonatkozó követelményeinek. A paktum korrekciós ágához tartozó tagállamoknak pedig gondoskodniuk kell túlzott hiányuk időben történő, tartós megszüntetéséről, az előre nem látható körülmények ellensúlyozására szolgáló költségvetési tartalékok alakítva ki. A tagállamoknak a paktum előírásait maradéktalanul tiszteletben tartó költségvetési politikákat kell alkalmazniuk, ugyanakkor a lehető legnagyobb mértékben ki kell használniuk a meglévő szabályok keretein belül rendelkezésre álló rugalmasságot. A strukturális reformok – főként a termelékenységét növelő intézkedések – támogatnák a növekedést és fokoznák az államháztartások fenntarthatóságát. Ezen túlmenően növekedne a költségvetéseknek rövid távon a keresleti oldalra, hosszabb távon pedig a termelékenységre gyakorolt hatása, amennyiben – az erőforrásoknak a tárgyi eszköz- és immateriális beruházásokra való összpontosításával – mind a bevételi, mind a kiadási oldalon döntő módon javulna a nemzeti költségvetések összetétele és a költségvetési gazdálkodás. A tagállami szakpolitikák hitelességének megerősítéséhez, valamint a rövid távú makrogazdasági stabilitás, az államadósság fenntarthatósága és a hosszú távú növekedés közötti egyensúly megteremtésének elősegítéséhez hatékony nemzeti költségvetési keretekre van szükség.

- (5) Az euroövezeti munkaerőpiac továbbra is fokozatosan élénkül, és a munkanélküliség folyamatosan csökken. Mindazonáltal több tagállamban változatlanul nagymértékű a tartós és az ifjúsági munkanélküliség; a szegénység, a társadalmi kirekesztődés és az egyenlőtlenség pedig súlyos problémát jelent. A munkaerőpiac rezilienciájának és alkalmazkodóképességének javítását célzó reformok tekintetében tett előrelépések dacára még mindig lényeges különbségek figyelhetők meg az euroövezeten belül, amelyek hátrányosan befolyásolják az euroövezet megfelelő működését. Jól kialakított, tisztességes és inkluzív munkaerőpiacra, szociális védelmi, illetve adó- és szociális ellátórendszerekre van szükség ahhoz, hogy a munkaerő zökkenőmentesen és folyamatosan áramoljon a nagyobb termelékenységű tevékenységekhez, a munkahelyet váltó vagy a munkaerőpiacról kiszorult személyek segítséget kapjanak a (re)integrációhoz, csökkenjen a szegmentáció, valamint fokozottan érvényesüljön a gazdasági és társadalmi konvergencia, például a minőségi foglalkoztatás lehetőségeinek bővítése révén. Mindez egyúttal eredményesebb automatikus stabilizációhoz, valamint magasabb szintű, fenntartható és inkluzív növekedéshez és foglalkoztatáshoz vezet, ami fontos tényező az euroövezeti társadalmi kihívások megoldása szempontjából. A szükséges reformok közé tartozik: i. a munkahelyvédelmi jogszabályok módosítása olyan megbízható szerződéses megállapodások biztosítása céljából, amelyek rugalmasságot és biztonságot nyújtanak mind a munkavállalók, mind a munkaadók számára, elősegítik a munkaerőpiaci átmenetet, megakadályozzák a kétszintű munkaerőpiac kialakulását és lehetővé teszik a munkaerőköltségek szükséges kiigazítását – ezen a területen az utóbbi években már rendkívül intenzív reformintézkedések valósultak meg; ii. a készségek javítása az oktatási rendszerek és az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó, átfogó stratégiák teljesítményének és hatékonyságának fokozása révén, a munkaerőpiaci igényekre összpontosítva; iii. a munkanélküliek – köztük a tartósan munkanélküli személyek – munkaerőpiacra való újbóli belépését elősegítő és a munkaerőpiaci részvételt növelő hatékony aktív munkaerőpiaci intézkedések, valamint iv. korszerű, fenntartható és megfelelő szociális védelmi rendszerek, amelyek a teljes életciklus alatt hatékonyan és eredményesen járulnak hozzá a társadalmi befogadáshoz és a munkaerőpiaci integrációhoz. Emellett a munka adóterhének enyhítése – különösen a kis jövedelmű munkavállalók esetében –, valamint az adórendszer méltányosságának biztosítása javíthatják a munkaerőpiaci eredményeket. Azok az euroövezeti tagállamok, amelyek már végrehajtottak ilyen reformokat, sokkal ellenállóbbak és jobb foglalkoztatási és szociális teljesítményt tudnak felmutatni. Az említett reformok kidolgozásakor figyelembe kell venni az esetleges társadalmi következményeket is.

- (6) A bankunió kiépítése terén újabb előrelépések történtek, ám a folyamat még nem zárult le. A 2016. júniusi ütemtervvel összhangban folytatni kell a munkát a bankuniónak a kockázatsökkentés és -megosztás tekintetében való kiteljesítése érdekében, ideértve egy közös európai betétbiztosítási rendszer létrehozását, valamint az Egységes Szanálási Alap közös védőhálójának működőképessé tételét legkésőbb az alap átmeneti időszakának végére. Az euroövezet bankszektorának rezilienciája ugyan a válság óta összességében megerősödött, ám számos tényező – például a nemteljesítő hitelek nagy aránya, a nem hatékony üzleti modellek és a bizonyos tagállamokban kialakult kapacitásfelesleg – miatt egyre nagyobb nyomás nehezedik a bankokra, ami alacsony nyereségességhez vezet, és egyes esetekben a bankok életképességét is megkérdőjelezi. Ez a nyomás hátrányosan érinti a bankok gazdaságnak történő hitelezési képességét. A kockázatok a reálgazdaságra is kiterjednek, ugyanis egyes tagállamokban továbbra is magas az államadósság és a magánszektor nem pénzügyi szereplőinek adósságállománya. A magánszektorban folytatni kell a rendezett hitelállomány-leépítést: az életképes, de nehéz helyzetbe került adósok tekintetében adósságrendezési megállapodások, adósságszolgálat és szükség esetén adósságátütemezés révén, illetve a nem fenntartható adósságállomány szanálása útján, hogy a tőkeeszközök gyorsabban és hatékonyabban újraeloszthatók legyenek. Ebben az összefüggésben a nemteljesítő hitelek változatlanul magas arányának kezelése, továbbá a vállalkozásokra és a háztartásokra vonatkozó fizetéseképtelenségi keretek közös elvek mentén történő kialakítása – így például a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárások és a peren kívüli egyezségekre vonatkozó keret javítása – kulcsfontosságú összetevők ahhoz, hogy sikeres és növekedésbarát legyen a hitelállomány-leépítési folyamat.

- (7) Az elmúlt évben némi előrelépés történt az öt elnök által kiadott, az európai GMU megvalósításáról szóló jelentésben felvázolt kezdeményezések terén – többek között az európai szemeszterben hangsúlyosabbá vált az euroövezeti dimenzió szerepe, ajánlást fogalmaztak meg a nemzeti versenyképességi testületekről és a Bizottságon belül megalakult az Európai Költségvetési Tanács. A költségvetési szabályok átláthatóságának javítására és összetettségének mérséklésére irányuló munka is folytatódik. Emellett a Bizottság 2015 novemberében az európai betétbiztosítási rendszerről szóló javaslatot terjesztett elő. Az öt elnök jelentésében foglaltak szerint ennél átfogóbb kihívásokkal is szembe kell nézni. A Bizottság bejelentette, hogy 2017 márciusában közzé kívánja tenni az Európa jövőjéről szóló fehér könyvet, amely egyebek mellett a GMU jövőjével is foglalkozik majd. A további teendők operatív részleteiről való megállapodáshoz valamennyi euroövezeti tagállam és uniós intézmény, illetve az euroövezeten kívüli tagállamok körében is együttes felelősségvállalásra és a közös cél tudatának kialakítására van szükség, hiszen egy erős GMU segíti az EU előtt álló kihívások hatékonyabb leküzdését, és az euroövezeten kívüli tagállamokra is kedvező hatást gyakorol. E tekintetben fontos, hogy a GMU megvalósításáról szóló megbeszéléseket az euroövezeten kívüli tagállamok irányában nyitott és számukra is átlátható módon, az Unió belső piacának maradéktalan tiszteletben tartása mellett folytassák, és a vonatkozó kezdeményezések adott esetben az euroövezeten kívüli tagállamok előtt is egyenlő feltételekkel álljanak nyitva.
- (8) A Foglalkoztatási Bizottsággal és a szociális védelemmel foglalkozó bizottsággal konzultációra került sor ezen ajánlás foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól.

AJÁNLJA, hogy az euroövezeti tagállamok a 2017-2018-as időszakban – egyénileg és kollektíven – tegyenek intézkedéseket az eurócsoporton belül a következők érdekében:

1. Hajtsanak végre olyan szakpolitikákat, amelyek rövid és hosszú távon egyaránt élénkítik a fenntartható és inkluzív növekedést, javítják az alkalmazkodóképességet és előmozdítják az egyensúly helyreállítását és a konvergenciát. Kezeljék prioritásként az olyan reformokat, amelyek növelik a termelékenységet, javítják az intézményi és üzleti környezetet, megszüntetik a beruházási szűk keresztmetszeteket és támogatják a munkahelyteremtést. A folyófizetésimérleg-hiánnyal vagy magas külső adósságállománnyal küzdő tagállamoknak fokozniuk kell termelékenységüket, ugyanakkor vissza kell fogniuk a fajlagos munkaerő-költségeket. A nagy folyófizetésimérleg-többlettel rendelkező tagállamoknak prioritásként kell végrehajtaniuk olyan intézkedéseket – ideértve a strukturális reformokat és a beruházások előmozdítását –, amelyek segítenek megerősíteni belső keresletüket és növekedési potenciáljukat.
2. A költségvetési politikáikban törekedjenek megfelelő egyensúlyra annak érdekében, hogy egyrészt biztosítsák a fenntarthatóságot, másrészt a gazdasági fellendülés elősegítése érdekében támogassák a beruházásokat, így járuljanak hozzá a megfelelő aggregált költségvetési irányvonalhoz és a szakpolitikák kiegyensúlyozottabb kombinációjához. Ennek alapján azoknak a tagállamoknak, amelyek esetében a Bizottság értékelése alapján fennáll annak a veszélye, hogy 2017-ben nem teljesítik a Stabilitási és Növekedési Paktum szerinti kötelezettségeiket, kellő időben további intézkedéseket kell hozniuk a megfelelés biztosítása érdekében. Ezzel szemben azoknak a tagállamoknak, amelyek túlteljesítették a középtávú célkitűzéseiket, a növekedési potenciál fokozása érdekében – az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának megőrzése mellett – továbbra is elsőbbséget kell biztosítaniuk a beruházások számára. Azon tagállamoknak pedig, amelyek az előrejelzések szerint 2017-ben nagyjából meg fognak felelni a Stabilitási és Növekedési Paktum szerinti kötelezettségeiknek, nemzeti költségvetési eljárásaik keretében kell biztosítaniuk a tényleges megfelelést. A paktum előírásait maradéktalanul tiszteletben tartó költségvetési politikákat kell alkalmazniuk, ugyanakkor a lehető legnagyobb mértékben ki kell használniuk a meglévő szabályok keretein belül rendelkezésre álló rugalmasságot. Általánosságban a tagállamoknak javítaniuk kell az államháztartások összetételét a tárgyi eszköz- és immateriális beruházásokra vonatkozó mozgástér bővítése révén, továbbá biztosítaniuk kell a nemzeti költségvetési keretek hatékony működését.

3. Hajtsanak végre a versenyképességet, a munkahelyteremtést, a munkahelyek minőségét, a rezilienciát, valamint a gazdasági és társadalmi konvergenciát előmozdító reformokat, és azokat hatékony szociális párbeszéddel alapozzák meg. A reformoknak az alábbiakat kell ötvözniük: i. megbízható munkaszerződések, amelyek rugalmasságot és biztonságot nyújtanak mind a munkavállalók, mind a munkaadók számára; ii. színvonalas és hatékony oktatási és képzési rendszer, illetve az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó átfogó stratégiák, a munkaerőpiaci igényekhez igazítva; iii. a munkaerőpiaci részvételt elősegítő, hatékony aktív munkaerőpiaci intézkedések; iv. korszerű, fenntartható és megfelelő szociális védelmi rendszerek, amelyek a teljes életciklus során hatékonyan és eredményesen járulnak hozzá a társadalmi befogadáshoz és a munkaerőpiaci integrációhoz. Enyhítsék a munka adóterheit – különös tekintettel a kis jövedelmű munkavállalókra és a költség-versenyképesség terén az euroövezeti átlagtól elmaradó tagállamokra –, valamint a költségvetési mozgástérrel nem rendelkező országok esetében, biztosítsák ezen intézkedés költségvetési semlegességét.
4. A 2016. júniusi ütemtervvel összhangban folytassák a munkát a bankuniónak a kockázatsökkentés és -megosztás tekintetében való kiteljesítése érdekében, ideértve egy közös európai betétbiztosítási rendszer létrehozását, valamint az Egységes Szanálási Alap közös védőhálójának működőképessé tételét legkésőbb az alap átmeneti időszakának végére. Dolgozzanak ki és hajtsanak végre a prudenciális felügyeleti intézkedéseket kiegészítő, az euroövezet egészére kiterjedő hatékony stratégiát a bankszektor életképességét fenyegető kockázatok – köztük a nemteljesítő hitelek nagy aránya, a nem hatékony üzleti modellek és a kapacitásfelesleg – kezelése érdekében. Azok a tagállamok, amelyekben nagy a magánszektor adósságállománya, szorgalmazzák a hitelállomány rendezett leépítését.
5. Lépjenek előre a GMU megvalósítása terén, az Unió belső piacának maradéktalan tiszteletben tartása mellett, az euroövezeten kívüli tagállamok irányában nyitott és számukra is átlátható módon. Érjenek el további eredményeket a GMU-val kapcsolatos hosszabb távú kérdéseket illető, folyamatban lévő kezdeményezések és munka tekintetében, kellőképpen figyelembe véve az Európa jövőjéről szóló, a Bizottság által hamarosan közzéteendő fehér könyvet.

Kelt Brüsszelben,

*a Tanács részéről
az elnök*